

Стаття надрукована: Кузьменко В. Фроман Михайло Олександрович // Шевченкознавча енциклопедія: в 6 т. – Т.6: Ф-Я / НАН України, Інститут літератури ім. Т.Г.Шевченка, редкол.: М.Г.Жулинський (Гол.) [та ін.] – К., 2014. – С. 90.

Фроман (псевдонім; справжнє прізвище Фракман) **Михайло Олександрович** [25.III.(5.IV).1891, Ташкент – 21.VI.1940, Ленінград] – російський прозаїк і поет, перекладач. У 1911 р. виїхав до Німеччини. Впродовж 1911–1914 рр. навчався в Дармштадті. На початку 1920-х років переїхав до Ленінграда. Перша збірка віршів „Пам’ять” (1927). Автор повістей „Кінець Чичикова”(1929), „Життя милої Ольги” (1930), пісень до кінофільмів „Далеко, далеко за морем” і „Золотий ключик” (1939). З української поезії перекладає з початку 30-х років ХХ ст. Російською мовою відтворив „Ой стрічечка до стрічечки...”, „І небо невмите, і заспані хвили...”, „На батька бісового я трачу...”, „Поставлю хату і кімнату...”, „Подражаніє Едуарду Сові”, „Над Дніпровою сагою...”, „Ликері”, „Барвінок цвів і зеленів...” та інші поезії Шевченка (переклади вперше надруковано у виданні: Фроман М. А. Избранные переводы. – Л.,1940). Віршовані інтерпретації Ф. позначені адекватним відтворенням оригіналу, гнучкістю і поліфонічністю ритміки, чистотою поетичної мови. Водночас, прагнучи зберегти національну специфіку оригіналу, Ф. переважно використовує лише українізми: „зажурился”, „батько”, „хата” тощо. Переклади окремих поезій („Подражаніє Едуарду Сові”, „Ликері”) вміщені у багатьох виданнях творів Шевченка російською мовою, опублікованих у 1950–2010 рр.

Література: Фроман М. А. Избранные переводы. – Л.: Худож. лит., 1940.

В. І. Кузьменко